

ΕΤΟΣ 62ον

2 Μαρτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3170)

Η ΓΝΗΣΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Άπό τή σημερινή Κυριακή, αγαπητοί ἀδελφοί, ἀρχίζει ἡ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἶναι μιά πνευματική «προπόνηση», στάδιο ἄθλησης, πού θά μᾶς βοηθήσει νά φτάσουμε καί νά ζήσουμε τή μεγάλη ἐορτή τοῦ Πάσχα. Ἦδη διά τοῦ Τριωδίου ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς εἰσάγει σέ αὐτό τό κατανυκτικό κλίμα, σέ ἀντίθεση μέ διάφορα ξεφαντώματα πού στό ἴδιο χρονικό διάστημα, παρωθοῦν σέ ἀντίθετο τρόπο ζωῆς, παρασύροντας δυστυχῶς καί κάποιους κατά τά ἄλλα Χριστιανούς.

Συγχωρητικότητα

Ὁ Χριστός εἶπε πῶς ἀπό τήν ἀγάπη πού θά ἔχουμε μεταξύ μας οἱ χριστιανοί, θά καταλαβαίνουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ὅτι εἴμαστε μαθητές του (Ἰω. 13,35). Πολλές φορές ὅμως, ἡ συμπεριφορά μας γίνεται χειρότερη κι ἀπό αὐτῶν πού ἦνε πῶς δέν πιστεύουν. Ὁ Χριστός πάνω στόν σταυρό ἐξόφλησε τά πλήθνη τῶν ἁμαρτιῶν μας κι ἐμεῖς δέν μπορούμε νά συγχωρήσουμε τόν διπλανό μας γιά κάτι στό ὁποῖο μᾶς ἔφταιξε. Αὐτό δείχνει καί τό μέγεθος τῆς ἀχαριστίας καί τῆς πνευματικῆς μας τύφλωσης. Χρειάζεται λοιπόν στήν προσευχή νά ζητᾶμε δύναμη νά μπορούμε νά συγχωροῦμε.

Νηστεία

Εἶναι ἡ δευτέρα ἀρετή γιά τήν ὁποία κάνει λόγo ἡ σημερινή περικοπή. Ἡ νηστεία εἶναι «συνηθικιώτις τῆς ἀνθρωπότητος» κατά τόν Μέγα Βασίλειο, ὁ ὁποῖος ἠέει ὅτι ἂν εἶχαμε νηστεύσει μέσα στόν Παράδεισο τότε, δέν θά χρειαζόταν νά νηστεύουμε τώρα. Εἶναι θεόσδοτος θεσμός ἡ νηστεία, δόθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό στούς πρωτόπλαστους σάν ἄσκηση πού θά συντελοῦσε στήν πνευματική τους πρόοδο. Ἐκεῖνοι ὅμως, ὡς γνωστόν, κάνοντας κακή χρήση τοῦ θεόσδοτου χαρίσματος τῆς ἐλευθερίας, παρέβησαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ζ' 14-21)

Νηστεία καί ἄφεση τῶν παραπτωμάτων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύψαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορῶσσοσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορῶσσοσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

Ἡ νηστεία πρέπει νά εἶναι καί πνευματική, δηλαδή νηστεία ἀπό λογισμοῦς, πάθη, κακές ἐπιθυμίες, πού εἶναι καί πολὺ δυσκολότερη. Ὅσοι πιστεύουν ὅτι εἶναι «καλοὶ ἄνθρωποι» καί δέν χρειάζεται νά νηστεύουν, πλανῶνται διότι πῶς πέτυχαν τό δύσκολο καί δέν τά καταφέρνουν στό εὐκοῦλο; Ἐπιβλέψτε, ὅταν ἡ Ἐκκλησία νηστεύει καί ὁ ἄνθρωπος δέν νηστεύει, χωρίς νά ὑπάρχει ἀποχρῶν λόγος, ἢ.χ. μιὰ ἀσθένεια, δηλαδή δέν σέβεται τὸν θεσμό τῆς νηστείας καί κινεῖται ἐγωκεντρικά, τότε ἀφορίζεται ἀπό μόνος του, μέ τὴν ἔννοια ὅτι βγαίνει ἐκτός ὁρίων, ἐκτός σώματος, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει σωτηρία.

Ἡ νηστεία καταπολεμᾷ καί τὴν ἐγωκεντρικότητα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου γιατί νηστεύοντας αὐτὸς σκέπτεται κάποιον ἄλλο πρόσωπο χάριν τοῦ ὁποῖου νηστεύει, τὸν Χριστό. Δημιουργεῖται μιὰ σχέση. «Βγαίνει» ἀπὸ τὸν ἑαυτό του καί σκέπτεται κάποιον ἄλλο. Καί αὐτὸς ὁ ἄλλος τό λαμβάνει σοβαρὰ ὑπόψη του αὐτό καί ἐπεμβαίνει στή ζωὴ τοῦ νηστεύοντος ἀνθρώπου.

Ἡ νηστεία ἀποτελεῖ σπουδαία ἀσκήση καί γιὰ τὰ παιδιά· γι' αὐτό καί οἱ γονεῖς, δίνοντας πρῶτα οἱ ἴδιοι τό παράδειγμα, ὀφείλουν νά μαθαίνουν στὰ παιδιά τους νά νηστεύουν. Ἡ μικρὴ ἀναλογικὰ αὐτὴ ἀσκήση θά τὰ καταστήσει ἰκανά νά περάσουν ἀπὸ τό «ὄχι» στὶς τροφές καί τὴν κατανάλωση, στό «ὄχι» στὶς «προτάσεις» τῶν σύγχρονων ἐμπόρων τῶν Ἐθνῶν πού ἀργότερα θά τὰ πλησιάσουν.

Ὡς πρὸς τό ζήτημα τῆς νηστείας καί ἐπίδειξης, σαφῶς καί δέν πρέπει νά ἐπιδεικνύεται κανεὶς ὅταν νηστεύει. Ἡ σκυθρωπότητα καί «ταλαιπωρημένη» ὄψη κάποιου πού νηστεύει καί πού κάποιες φορές τεχνέντως καλλιεργεῖται, ἀπη-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θά συγχωρήσῃ καὶ σὰς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὅμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θά συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὅμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψέ τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρὼν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θά σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θά εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

χοῦν φαρισαϊκὸ πνεῦμα καὶ θά χρησιμοποιήσουμε τὴ φράση τοῦ μακαριστοῦ Νικοπόλεως Μελετίου πὼς ὁ φαρισαϊσμός καὶ ἡ συνώνυμή του ὑποκρισία ἀποτελοῦν «ψυχοπάθειες» τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἀλλιώτικα κινούμαστε ὅταν ἐκ τῶν πραγμάτων χρειάζεται νὰ ὁμολογήσουμε καὶ μάλιστα εὐθαρσῶς ὅτι νηστεύουμε γιὰ νὰ μὴ διακόψουμε τὴ νηστεία μας. Φυσικά καὶ δέν εἶναι προτιμότερο νὰ διακοπεῖ ἡ νηστεία ἀπὸ τὸν «κίνδυνον» τάχατες νὰ ὑπερηφανευθοῦμε ἢ νὰ θίξουμε τοὺς ἄλλους, ἐφόσον κι ἐμεῖς δέν θιγόμαστε –καὶ σωστά– ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἄλλοι δέν νηστεύουν.

Ὁ θησαυρός καὶ ἡ καρδιά

Ἄν ὁ θησαυρός τῆς καρδιᾶς μας δέν εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ μόνον, θά εἶναι ἄλλα πράγματα καὶ αὐτὰ δέν θά εἶναι παρά εἰδωλα, φαντάσματα. Μὲ αὐτὰ δέν μπορεῖ νὰ χορτάσει ὁ ἄνθρωπος. Τὸν παρασύρουν σέ μιά κατάσταση ψεύτικου κορεσμοῦ. Ἡ εἰδωλοπλατρία καὶ ἡ πλεονεξία εἶναι καταστάσεις συνώνυμες (Κοθ. 3,5) ἀπὸ τίς ὁποῖες πάσχει κατεξοχὴν ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος. Δυστυχῆς περιφέρεται ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ἀγνοώντας τὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, τὴν ἀληθινὴν πατρίδα.

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ βρεῖ τὸ χαμένο κέντρο του, πού εἶναι ὁ Χριστὸς· ὁ ὄντως πατέρας, ὁ ὄντως φίλος, ὁ ὄντως ἀδελφός πού ἀπέδειξε ὅτι μᾶς ἀγαπάει

2 Μαρτίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἡσυχίου μάρτυρος, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252).

Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ († 1932).

Ἦχος: γ´ – Ἐωθινόν: Γ´ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. στ´ 14-21.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Μαρτίου, Α´ Νησιεῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιβ´ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α´ 44-52.

πεθαίνοντας στὸν σταυρό γιὰ μᾶς. Ἐάν κάποιος ἀμφιβάλλῃ κατὰ πόσον ὁ Θεὸς τὸν ἀγαπάει, δὲν ἔχει παρά νὰ κοιτάξῃ τὸν σταυρό, πού ἀποδεικνύει τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐπομένως αὐτὸς ἔχει τὸν πρῶτο καὶ μοναδικὸ λόγον στὴν καρδιά μας.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Ἰερεμίου Φούντα, Μητρ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως,
ὁμοι. Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β´

(σχῆμα 16x24, σελ. 368)

Τὸ θεολογικὸ-ἱστορικὸ βιβλίον Βασιλειῶν Β´ εἶναι τὸ 10ο κατὰ σειρά βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἀναφέρεται στὰ γεγονότα τῆς βασιλείας τοῦ Δαβίδ, μὲ θεολογικὴ θεώρηση τῆς ἱστορίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Δαβίδ, σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν Σαούλ καὶ τὴν οἰκογένειά του, πορεύεται στὴ ζωὴ του σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, γι' αὐτὸ ὁ οἶκος του εὐλογεῖται καὶ δίνεται σ' αὐτὸν ὑπόσχεση αἰώνιας βασιλείας. Ἔτσι, ὁ Δαβίδ γίνεται ὑπόδειγμα πολιτικοῦ ἡγέτη, σύμφωνα μὲ τὴν πολιτικὴ ἀντίληψη τῶν προφητικῶν κύκλων, καὶ ἡ βασιλεία του εἶναι λαμπρὴ. Λόγω ὅμως τῶν σοβαρῶν παραπτωμάτων στὰ ὁποῖα ὑπέπεσε (μοιχεία, φόνο), ὁ Κύριος προλέγει σ' αὐτὸν δεινὰ μεταξὺ τῶν ἀπογόνων του.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr